

TOVERI

Linnoen suomalaisen työväen liiton julkaisu.
Linnon suomalaisen työväen liiton julkaisu.
Linnon suomalaisen työväen liiton julkaisu.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the
Western states. The only Finnish daily in
the West. Published daily, except Sunday,
at Astoria, Ore., by the Western Work-
men's Publishing Society.

Ilmoitushinta 40c palstatuomalla. Kuulokan-
nimukset \$1.50 kerta ja muistovarsilla
\$2.00 kerta. Kuluu, syntymä- ja avioliito-
toimittukset 50c kerta, hautaus- ja
nimenmuuttoluokkukset 25c kerta, naima-
luokkukset \$1.50 kerta, avioero- ja
\$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset sopimuk-
sen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia
tulee rahaa seurata mukana. Englannin-
kielisiä suomenaattia vapaasti.

Entered as second-class mail matter July 18,
1912, at the postoffice at Astoria, Oregon,
under the Act of March 3, 1879.

Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25
3 kuukautta... \$1.50 1 kuukausi... .50
Suomen ja maalliset ulkomaillet:
Yksi vuosikerta... \$6.50 6 kuukautta... \$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year... \$4.00 Six months... \$2.25
Three months... \$1.50 One month... .50
Huuoneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-
jen kulmassa. Telefoni: konttori 365,
toimitus 832.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c
per inch. Special discount is allowed
for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
AUG. NIKULA, Manager.

Harhakäsittien uhreja

Joku päivä sitte oli eräissä tä-
käläisissä porvarilehdissä mu-
ran kirje, joka ilmoitettiin tulleen
eräältä sotilaa isältä, ja jossa
isä lupautuu lakonrikkuriksi,
jotta työt laivajardeilla saataisi
käyntiin.

Jos kirje ei ole toimituksen
laatina, on se epäilemättä jon-
kun sellaisen vanhuksen, jonka
poika on armeijassa, ja joka on
siinä väärinkäsityksessä, että lai-
vanrakentajien lakko olisi tehty
tarkoituksella saada aikaan työn-
seisauksen laivajardeilla. Sellaisia
käsitetä saattaa ilmetä siksi että
työnantajien määräysvallan alla
oleva sanomalehdistö on sitä
järjestelmällisesti levittänyt tar-
kotuksella saada yleinen mieli-
de lakkoilaisille vastakkaisiksi.

Sen yksipuolisuuden, joka sel-
laisissa mielenilmauksissa tulee
esille, pitäisi jo sellaisenaan ole-
maan kylliksi jokaiselle joka py-
sähtyy ajattelemaan asiaa tar-
kenmin, poistamaan kaikki epä-
ilykset miesten tarkotuksista. Ei-
vähän sellaiset valittajat näe
koskaan mitään syytä työnanta-
jissa, jotka saavat ruhtinaallisen
toimeentulonsa toisten työstä,
tekemättä itse mitään sellaista
josta yhteiskunnalle olisi seufin-
kään hyötyä. Vain se että heil-
lä on voimakas sanomalehdis-
tönsä, joka alituisesti valaa ylei-
stä mielipidettä heille edullisiin

muotoihin ja estää kaikki vastak-
kaiset mielenilmaukset pääse-
mästä julkisuuteen, tekee mah-
dolliseksi sellaiset yksipuoliset
käsitteet, kuin yllämainitussa kir-
jeessäkin esiintyy.

Täytyy olla jo sääliittävä sel-
laisen isän asema, joka uhrattu-
aan poikansa tarjota vielä itsen-
säkin kapitalismin voitonhimon
uhralttarille! Sellaista täytyy
sanoa uhrattumiseksi, huolimatta
siitä, että se suuntautuu vää-
rään ja hänen omia etujaan vah-
ingoittavaan suuntaan. Saattaa
kyllä olla sitenkin laita, että kir-
je on jonkun laivajardin omis-
tajan kirjottama, tarkoituksella
muokata yleistä mielipidettä lak-
koilaisille vastakkaisiksi.

Turhaa vaivaa muuten: sel-
laisen lupauksen avulla ei inno-
steta liikkeelle kylliksi skääp-
ejä, jotta työt saataisi käynti-
in muilla kuin miesten asetta-
millä ehdoilla.

Nämä valittajat näkevät aina
työläisissä vian ja pyrkivät sel-
littämään, että työväestö koet-
taa saada aikaan muutoksia en-
nen sotaa vallinneissa suhteissa.
Ne kieltäytyvät itsepuoliteesti
ottamasta huomionsa sitä yksin-
kertaista totuutta, että oivat ovat
muuttuneet ja pakottavat siis
miestenkin vaatimaan palkoi-
saan vastaavia muutoksia.

Kun kerran sotilaat ovat pak-
kottetut olemaan palveluksessa
dollarin päiväpalkalla, niin mikä
si ei yhtä hyvin teollisuusparoo-
neillekin riittäisi dollarin voitto-
päivässä? Sellaiseen jos pyrki-
tään, niin työväestöllä ei taida
olla syytä lakkoihin, sillä silloin
kyllä riittäisi maksaa vaikka
kaksinkertaiset palkat ja halli-
tuksen sotarabasto olisi kukku-
roillaan ilman ketään verottamat-
ta. Teollisuusruhtinasten voitot
olisivat enemmän kuin kylliksi
korvaamaan sotakulut.

Niin epäsosialistien kuin tämä
kanta onkin, niin tätenkin voi-
tassa kysymyksessä järkeillä, ole-
matta ollenkaan epäjohtonmu-
kainen, sillä kun on oikein ty-
nen se "rudenaikanen" väänku-
mousoppi opettaa. Mutta nyt ka-
pitalistit lyövät työläisiä aivan
vastan naamaa poliittisilla aseil-
la. Työläisillä on taloudellinen
ase kädessään, he ovat lakossa ja
uuden opin mukaan sen pitäisi
riittää. Mutta kapitalistit
läimäyttelevät poliittisella
ruuskalla jo nyt aino iskuja ja
tietyt kireämmäksi tulee, jos
ei sovintoa saada aikaan.

Toverille kuusituhatta
tilaajaa ennen kuin
se täyttää kymmenen
vuotta!

"Työläisille ei kuulu
politiikka"

Tietämättömät työläiset ovat
aina pysytelleet pöissa politiik-
kasta, ollekin sellaisesta poliiti-
sista toiminnasta, joka on pyr-
kinnyt itsenäiseen työväenpolitiik-
kaan, kuten sosialistipuolueesta.
Sosialistipuolueen taholta on lu-
kemattomia kertoja todistettu
kuinka tarpeellista on työläisille
poliittinen toiminta ja itsenäisen
työväen politiikka.

Mutta sitä ajatusta vastusta-
maan on syntynyt oikein kiihko-
mielinen lahkokunta, joka iso-
äänisesti saarnaa ettei politiikka
kuulu työläisille. Meikäläisten
taholta on aina ja kaikkialla oso-
itettu erehdykseksi heikäläisille
sellaisen opin opettamista työ-
läisille; on vakuuttavilla esimer-
keillä todistettu, että työläisille
on poliittinen toiminta yhtä vält-
tämätöntä kuin taloudellinenkin,
johon he yksin luottavat. Jos
käytäntö mitään opettaa, joka it-
se asiassa on paras opettaja, niin
juuri nykyisten lukuisien lakko-
taistelujen pitäisi antaa aivan
museravan iskun sellaiselle
opille etteivät työläiset muka
tarvitse politiikkaa vaatiessaan
kapitalisteilta parempia etuja.

Tällä Portlandissa on par-
haillaan nähtävissä oiva todis-
tus siitä, mihin työläiset saatta-
vat joutua jätettyään poliittisen
vallan porvareille. Tälläkäläiset
porvarit sisällyttivät viime ke-
väänä sellaisen pykälän kaupun-
gin järjestysääntöihin, ettei la-
konalaisilla työpaikoilla saa pi-
tää lakkovalteja. Työnantajat
olisivat tietoisia siitä, että tällä
tulee varmasti työtaisteluita, ei-
kä ihmeekään jos he tiesivät, oli-
han työläisillä vuosia ollut nä-
käläpalkat. Kapitalistit varasivat
etukäteen itselleen asean, jolla
he nyt lyövät työläisiä kun työ-
läiset vaativat joitakin paran-
muksia oloihinsa. Työläiset oli-
vat välinpitämättömiä kun maini-
tu luki oli tekeillä, he py-
sivät erillään politiikasta, kun-
ten se "rudenaikanen" väänku-
mousoppi opettaa. Mutta nyt ka-
pitalistit lyövät työläisiä aivan
vastan naamaa poliittisilla aseil-
la. Työläisillä on taloudellinen
ase kädessään, he ovat lakossa ja
uuden opin mukaan sen pitäisi
riittää. Mutta kapitalistit
läimäyttelevät poliittisella
ruuskalla jo nyt aino iskuja ja
tietyt kireämmäksi tulee, jos
ei sovintoa saada aikaan.

Jos työläiset olisivat olleet val-
vutuneita ja ymmärtäneet ylei-
s-

Oikeus työn tuloksiin

"Työ on kaiken rikkauten lähde,
ja työn tulosten tulee kuulua
niille, jotka työtä tekevät" —
näihin lauseisiin sisältyy koko se
käsitys, mikä sosialidemokratian
erottaa kaikista muista puoluis-
ta. Edellinen niistä viittaa siihen
kansantaloudelliseen lakiin, että
kaikki arvot, kaikki yhteiskun-
nan rikkaudet luodaan työllä ja
ainoastaan työllä. Toinen viittaa
tässä sen moraalisen johtopäät-
öksen, että kun yhteiskunnan
rikkautet kerran luodaan työtä-
tekevän luokan työllä ja vaivalla,
on myöskin luonnollista, että nämä
rikkautet kokonaan tulevat
työtekeväen väestön osan hy-
väksi.

Sosialidemokratian käsitys siitä,
mikä yhteiskunnallisesti käi-
tösoen on oikeus ja kohtuus, ei
siis häily ilmassa, vaan perustuu
terveeseen kansantaloudelliseen
tietoisuuteen. Tieto siitä, että työ
on kaikkien arvojen lähde on se
perustaslaki, jolle rakentuu koko
sosialidemokratian vallitsevaan
yhteiskuntajärjestykseen kohdistu-
va arvostelu ja samalla myöskin
kaikki sosialidemokratian
pyrkimykset tämän järjestyksen
muuttamiseksi.

Nyt kuuluaan kuitenkin usein
sosialismin vastustajien, joiden
tavoitena on puolustaa kapitalis-
tista ristiä, kieltävän tämän
määrätelmän oikeutuksen. Tällöin
ei vain viitata kaikkiin muihin
arvoteorioihin, vaan myöskin
yrityllään seuraavanlaisia väi-
teitä: Työ kyllä tuottaa arvoja,
mutta ei kaikkia arvoja. Eräs
arvojen osa on pääoman tuotetta,
pääoman, joka huoventaa työtä ja
lisää sen tuottavuutta. Tämän
vuoksi ei työläisillä ole mitään
siveellisiä oikeutta työn koko
tuotantoon, vaan ainoastaan o-

äänestyksellä kumota mokoman
lakitekeleen, joka tuli hyväksy-
tyksi pienellä äänen enemmistöl-
lä, niin nyt olisi paljon helpompi
taistella nykyisiä lakkoja, sil-
lä lakkovaltiminen nykyisissä
oloissa on aivan välttämätön.

Lakkopakkajien vaatimisesta
on jo mainittu lain voimalla van-
gittu useita lakkoilaisia. Ja kun
ei näin alussa vaatiminen ole
erittäin tärkeä, niin on sitä hy-
vin vähän harjoitettu, vaan jos
kapitalistien onnistuu saada la-
konrikkokkoja, niin lakkovaltimi-
nen tulee yhtä tärkeämmäksi,
mutta viranomaiset lain voima-
lla kieltävät sen. Eiköhän tämä-
kin tapaus lisäksi ole omiaan va-
laisemaan kuinka välttämätön
poliittinen toiminta on työläisil-
le jos mielitään saada alkeelli-
simpiakaan oikeuksia? — Peter
Kähkönen.

Mietelmiä kansan-
vallasta

Italian kuningas Victor Eman-
uel kuuluu keran hyvällä tuulel-
la ollessaan vaitellen sosialis-
tien Barzilain ja Bissolatin kansa-
ta savasta. Kuningas
oli silloin sanonut: "Tasavaltak-
ko tahdotte? Jos annatte mulle
talopahasen ja kappaleen maata,
jota saan oman haluni mukaan
viljellä, niin minäkin olen hyvin
miehelläni tasavaltalainen" — ja
se italialainen lehti, joka jutun
kertoa, lisää että kukapa tietää,
vaikka tuo kuninkaan toivo vielä
kerran totentuisi.

Äskettäin puolueeseemme yh-
tynyt professori Scott Nearing
on kirjoittanut tutkielman
omaisuussuhteiden vaikutuksesta
kansanvaltaan.

Nykyinen maanomistusjärjestel-
mä Yhdysvalloissa on tullut voim-
aan sillä perusteella, että sen
katsottiin soveltuvan kansanval-
lan taloudelliseksi pohjaksi.
Amerikalaisen yhteiskunnan tun-
nusanana oli oleva: "joka mie-
hellä farmi, joka farmilla mies".
Kenenkään kansalaisen ei pitänyt
tarvitseman jäädä ilman maata.
Olihan maata viljelti — "rajatto-
masti", sanottiin siirtokuntalais-
miestä. Vielä niin ymmärtää kun
v. 1832 saattoi Henry Clay ylei-
sistä maista puhuessaan lausua:
"Meidän tulee ilotta siitä, että
meillä on tätä tavaraa (valtio-
maata) niin ylenmäärin run-
saasti, niin ehtymättömiä, ettei
sen saata tuskin ollenkaan
vähentyneen, vaikka useita uusia
ja kukoistavia valtioita on nous-
sut erämaasta, ja vaikka niin

saan siitä. Toinen osa kuuluu
täydellä oikeudella pääomalle
työväenluokan tuottamien
arvojen uudistettuun ja suu-
remmassa laajuudessa tapahtu-
vaan riistoon kapitalin vallan
laajentamiseksi työtekeväen vä-
estön yli, työläisten riistämiseksi.

Mutta pääoma ei itse tuota
penninkään vertaa uutta arvoa,
yhtä vähän yhden kuin toisen-
kään tuotantoteknikan vallitessa.
Katsokaamme nyt, mitä ta-
pahtuu kun uusi työväestöä
tuotantomenetelmä otetaan käy-
töntöön uusi kone, joka tekee
mahdolliseksi samalla työläis-
määrällä ja samana työaikana
tuottaa suuremman määrän työtä
kuin aikaisemmin.

Käyttöarvon määrää voidaan
nyt lisätä. Kysymyksessä olevat
tavaroita voidaan luovuttaa ku-
luttavan yhteiskunnan käytän-
töön suurempia määriä. Yleensä
ei käytettävien tavaroiden lisää-
ntyminen ole läheskään niin suuri
kuin tapahtunut työn tuottavuun
kasvaaminen. Kun keksitään
kone korvaamaan työläisten ra-
dannaan kivien kantamisessa ta-
kennustelineille, ei seurauksena
suinkaan ole rakennustoiminnan
tavoiton elpyminen ja uusien a-
suntojen entistä suuremman
määrässä joutuminen yhteiskun-
nan käytettäväksi. Ei, vaan sen-
sijaan joutuu suuri joukko työläi-
siä työttömyyden kynsiin. Lä-
hin tulos "pääoman tuottamasta
vaikutuksesta" siis on lisäänty-
neen työttömyyden tuottaminen,
omettomuus, näkää ja kurjuis
työtekeväille luokalle.

Mutta samalla on käymässä
eräs toinen liike: kysymyksessä
olevan tavaran arvo laskee sa-
massa suhteessa kuin työ, joka
sen valmistamiseen vaaditaan,
on vähentynyt. Ne kapitalistit,
jotka ensiksi ovat uudet työt-
vä liikkeeseen käytännön otta-

on määrätty vaikuttamaan väli-
neenä työväenluokan tuottamien
arvojen uudistettuun ja suu-
remmassa laajuudessa tapahtu-
vaan riistoon kapitalin vallan
laajentamiseksi työtekeväen vä-
estön yli, työläisten riistämiseksi.
Mutta pääoma ei itse tuota
penninkään vertaa uutta arvoa,
yhtä vähän yhden kuin toisen-
kään tuotantoteknikan vallitessa.
Katsokaamme nyt, mitä ta-
pahtuu kun uusi työväestöä
tuotantomenetelmä otetaan käy-
töntöön uusi kone, joka tekee
mahdolliseksi samalla työläis-
määrällä ja samana työaikana
tuottaa suuremman määrän työtä
kuin aikaisemmin.

Käyttöarvon määrää voidaan
nyt lisätä. Kysymyksessä olevat
tavaroita voidaan luovuttaa ku-
luttavan yhteiskunnan käytän-
töön suurempia määriä. Yleensä
ei käytettävien tavaroiden lisää-
ntyminen ole läheskään niin suuri
kuin tapahtunut työn tuottavuun
kasvaaminen. Kun keksitään
kone korvaamaan työläisten ra-
dannaan kivien kantamisessa ta-
kennustelineille, ei seurauksena
suinkaan ole rakennustoiminnan
tavoiton elpyminen ja uusien a-
suntojen entistä suuremman
määrässä joutuminen yhteiskun-
nan käytettäväksi. Ei, vaan sen-
sijaan joutuu suuri joukko työläi-
siä työttömyyden kynsiin. Lä-
hin tulos "pääoman tuottamasta
vaikutuksesta" siis on lisäänty-
neen työttömyyden tuottaminen,
omettomuus, näkää ja kurjuis
työtekeväille luokalle.

Mutta samalla on käymässä
eräs toinen liike: kysymyksessä
olevan tavaran arvo laskee sa-
massa suhteessa kuin työ, joka
sen valmistamiseen vaaditaan,
on vähentynyt. Ne kapitalistit,
jotka ensiksi ovat uudet työt-
vä liikkeeseen käytännön otta-

monta tuhatta perhettä on noi-
hin valtioihin asettunut maanvil-
jelijöiksi." Etepanä samassa
puheessaan hän sanoi: "Valtio-
maita tarjotaan auliisti, loppu-
mattomat määrät ja kohtuuhin-
noilla, jonka takia yksityiset ri-
kastuvat ja maa nopeasti vauras-
tuu".

Maata näytti olevan loppumat-
tomasti. Kukapa olisi voinut u-
neksia, että nuo äärettömät iki-
metsät jonakin päivänä olisivat
hävinneet, että ihmiselämän vi-
linä tulvana peittäisi koko man-
tereen valtamerestä toiseen?

Koko siihenastinen ihmiskun-
nan historia antoi tukea maan
yksityisomistukselle. Missä iki-
nä oli kehittynyt sellainen kan-
sa, jossa joka mies omisti maan-
kappaleensa, siellä nämä omalla
työllään elivät ja oman työpaik-
kansa omistajat olivat kyenneet
uhmaamaan sortoa ja tyranniva-
ltaa. Kansanvaltaa pääsee kukkois-
vastuunalaisia, silloin valmistel-
laan hurjaa ristiriitaa ja väkival-
taisen ratkaisun välttämättö-
myyttä. Yksinvaltan ja itseval-
tuuden alaisissa maissa, joissa
kansalta on riistetty sananvalta
asioitensa ratkaisemisessa, on
ainoa keino muutoksen aikaan-
saamiseksi hallituksen kukistami-
nen, "miekan ratkaisu". Jos
kansanvallalla jollakin suunnalla
rapeaa itsevaltaisuus pesiyty-
mään, niin että se ehkäisee kan-
santahdon mukaista hallintoa
tulee pidätyksissä ollut yleinen
mielipide enemmän taikka myö-
hemmin murtaamaan patokset,
ja seurauksena on — vedenpai-
sumus.

Jos meidän hallituksemme ai-
vokappassa olisi teelusikallinen-
kaan oikeaa valtiomiesäilyä, niin
se tämän käsittäisi. Joillakuilla
porvarillisilla näkyy olevan
siitä hieman aavistusta. Niinpä
Oklahoman edustaja Yhdysval-
tain senaattissa, Robert L. Owen,
puhessaan siitä oikeuslaitoksen
omavaltaisesti anastamasta val-
lasta, josta meidänkin lehdessäm-
me taannoin oli kirjoitus, lausti
seuraavaan aivan oikean ajatuk-
sen:

"Elii kongressi käytä perustuslain
mukaista valtaansa tarkoituksen
koko maata koskevien sisäisten kysymy-
sten ratkaisemiseksi lausuaään-
nöllä, vaan jättää sellaiset asiat tuo-
miotuntien ettoamassa varaan —
sillä varjolla maata, ettei kongressilla
olisi perustuslaillista oikeutta niistä
päättää — niin silloin ei näiden ky-
symysten ratkaisemiseksi jää mitään
keinoa kuin väkivalta. Väki sel-
län kysymys — orjakykyys —
johti sisällissotaan — sisällissota voi
aiheutua myös työn ja pääoman vä-
listä taistelusta."

Kansanvaltan turvallisuus riip-
pui siitä, että ylin valta on halli-
tuksen, voivat aluksi tuottaa ta-
vareita pienemmällä kustannuk-
silla kuin kilpailijansa ja tämän
vuoksi myydä ne suuremmalla
voitolla. Mutta tätä ei kestä
kauan. Muut tuottajat sillä alyl-
lä ovat pakotetut, pystyessä pysy-
äksään, ottamaan käytäntöön
uudet työväat. Kilpailu kärjisi-
tyy, Jonkun ajan kuluttua, kun
uusi työväenmetelmä on tullut ta-
valliseksi, on arvo ja samalla hin-
ta painunut niin alas, että suu-
rempi tavaramäärä sisältää vain
saman arvon kuin pienempi sisäl-
tä ennen ja voidaan myydä vain
samaan hintaan.

Voimme ajatella, ottaaksemme
nyt yksinkertaisimman ja hel-
poimmin havaittavissa olevan
esimerkin, vallankumousta, mikä
tapahtui vaateollisuudessa om-
pelukoneen vaikutuksesta. Lu-
kunnottomatta hienompia yllä-
syystavaroita, on koneempeli
tullut ainoaksi kilpailukykyiseksi
työmenetelmäksi, jossa välttä-
mätön työ asianomaisten tava-
rien tuottamiseksi on määrätty.
Koneen avulla on, kuten jokai-
nen tietää, mahdollista valmistaa
paljon enemmän kuin käsin.
Mutta samalla kun ompelijat
on tullut kykeneväksi tuotta-
maan enemmän käyttöarvoa, e-
nenmän takkeja, paitoja y. m. s.,
on työn tuottajien arvo markoi-
sa ja penneissä laskettuna painu-
nut samassa määrässä ja kor-
vaus, jonka hän saa, on yhtä pie-
niä kuin ennenkin, huolimatta siitä,
että hänen, kun hän itse sää-
nöllisesti omistaa koneen, anti
sosialististen teorioiden mukaan,
tuloihinsa pitäisi saada persoon-
allisen työpalkan lisäksi myös
"pääoman voiton" sille osalle
te työstä, joka riippuu koneesta.
Ja samalla tavalla käy kapitalis-
tissa yhteiskunnassa kaikki-
en muidenkin tavarain kanssa
samalla kuin alituisesti edistyvä

tuottanut, voivat aluksi tuottaa ta-
vareita pienemmällä kustannuk-
silla kuin kilpailijansa ja tämän
vuoksi myydä ne suuremmalla
voitolla. Mutta tätä ei kestä
kauan. Muut tuottajat sillä alyl-
lä ovat pakotetut, pystyessä pysy-
äksään, ottamaan käytäntöön
uudet työväat. Kilpailu kärjisi-
tyy, Jonkun ajan kuluttua, kun
uusi työväenmetelmä on tullut ta-
valliseksi, on arvo ja samalla hin-
ta painunut niin alas, että suu-
rempi tavaramäärä sisältää vain
saman arvon kuin pienempi sisäl-
tä ennen ja voidaan myydä vain
samaan hintaan.

Voimme ajatella, ottaaksemme
nyt yksinkertaisimman ja hel-
poimmin havaittavissa olevan
esimerkin, vallankumousta, mikä
tapahtui vaateollisuudessa om-
pelukoneen vaikutuksesta. Lu-
kunnottomatta hienompia yllä-
syystavaroita, on koneempeli
tullut ainoaksi kilpailukykyiseksi
työmenetelmäksi, jossa välttä-
mätön työ asianomaisten tava-
rien tuottamiseksi on määrätty.
Koneen avulla on, kuten jokai-
nen tietää, mahdollista valmistaa
paljon enemmän kuin käsin.
Mutta samalla kun ompelijat
on tullut kykeneväksi tuotta-
maan enemmän käyttöarvoa, e-
nenmän takkeja, paitoja y. m. s.,
on työn tuottajien arvo markoi-
sa ja penneissä laskettuna painu-
nut samassa määrässä ja kor-
vaus, jonka hän saa, on yhtä pie-
niä kuin ennenkin, huolimatta siitä,
että hänen, kun hän itse sää-
nöllisesti omistaa koneen, anti
sosialististen teorioiden mukaan,
tuloihinsa pitäisi saada persoon-
allisen työpalkan lisäksi myös
"pääoman voiton" sille osalle
te työstä, joka riippuu koneesta.
Ja samalla tavalla käy kapitalis-
tissa yhteiskunnassa kaikki-
en muidenkin tavarain kanssa
samalla kuin alituisesti edistyvä

tuotantotekniikka luo mahdolli-
suuksia lisätä käyttöarvoa, las-
keutuu sen arvo jokaisessa eri
tavaralaadussa, niin että koottu
arvomäärä pysyy muuttumatto-
mana. Se on ja jää vain ilmai-
suksi siitä suuremmasta tai pie-
nemmästä inhimillisen työvoim-
man määrästä mikä — jokaisen
aikana vallitsevissa tuotantosu-
hteissa — on välttämätön asi-
anomaisen tavaramäärän tuotta-
miseksi.

Suoranaista itsepetosta siis on
luulo, että pääoma tuottaa arvoa
— kaikki arvot johtuvat ainoas-
taan inhimillisestä työstä.
Tuotantovälineet eivät tuota
mitään. Nahka ja koneet ja teh-
dusrakennus ei tee kenkiä, vaan
työläiset kenkätehtaassa. Ja se
työmäärä, joka heiltä vaaditaan
kenkätarvinnan valmistamiseen, mää-
rää kenkien arvon. Tuotantovä-
lineet ovat työn välttämätön
edellytys tehdusrakennuksen ra-
kentamiselle ja teollisen toiminn-
an harjoittamiselle — mutta ne
tuottavat yhtä vähän arvoa kuin
maapalanen, jolla tuotanto ta-
pahtuu.

Mutta vaikka tuotantovälineet
nyt eivät voikaan tuottaa pennin
edestä uutta arvoa voivat ne kuitenkin
kapitalistien yhteiskunta-
järjestelmän vallitessa aikaansaada
työn tuottaman arvon uuden
aikaan. Vanhemman tekniikan ai-
kana, kun tuotantovälineet olivat
alkuperäisiä ja halvat ja kun
niitä omistivat työtekevätkä ysi-
löt itse, oli omistusoikeus keino
varmistaa työläisille oikeuden
oman työnsä tuotteisiin. Mutta
sikäli kun tekniikka edistyy,
voittavat uniaikaiset tuotantovä-
lineet yhä enemmän alaa ja syntyy
rajaerotus toiselta puolel tuotantovä-
lineiden kesken. Tuotantovä-
lineistä tulee pääomaa ja
pääoman ainoana tarkoituksena
on anastaa työläisen tuottamasta

Maisten lehden toimittaja
HALUTAAN

Täten julistetaan hakukelpoi-
sten toverien haettavaksi toimittaj-
ina paikka Amerikan suomalaisten
sosialistien naisten lehdessä,
Toveritaressa. Hakijalta vaadi-
taan ennen kaikkia kunnollista
sosialismin tuntemusta, sekä ky-
kyä kirjoitella sosialistisen mail-
mankatsomuksen valossa helppo-
tajuista kirjoituksia. Hakijaksi
kelpaa mies yhtä hyvin kuin nai-
nenkin, kunhan vain voi esittää
näytteen kykeneväisyydestään
tehtävään ja on kuulunut vähin-
tään vuoden S. S. Järjestöön.
Englanninkielen taito on välttä-
mätön.

Hakemukset ja palkkavaati-
mukset ovat lähetettävät ennen
marrask. 2 päivä Toverin joh-
tokunnalle, joka antaa lähempiä
tietoja niitä haluaville sitä en-
nenkin. Toimeen on astuttava
heti kutsun saatua.

Toverin johtokunta.

tuksen laulua adivnallise-
sella elimellä; tämä elin on
vain yhä kiinteämmin saatava
kansan välittömän valvonnan
alaiseksi. Kun annetaan elin-
kaudeksi nimitettyjen ja kansan
tahdosta millään tavalla riip-
pottomien tuomarien mielival-
tisesti ratkaista yhteiskunnalle pe-
rin tärkeitä kysymyksiä — ky-
symyksiä, joilla on nullistava
vaikutus yhteiskunnallisiin olo-
ihin ja jotka kipeästi koskevat
tuhansien kansalaisten arimpiin
elinasioihin, niin se on liian vaar-
allista kansanvaltan uhittelua ja
selvää kiihottamista väkivalta-
suuksiin.

Tuomarit, jotka tekevät palve-
luksia kapitalismin järjestyneille
edulle, kumoamalla lapsityölä-
keja, tuloverolakeja, työväen etu-
ja suojelevia ja kapitalin etoi-
kenksia rajoitettaviksi tarkotettuja
lakeja; jotka tahallisesti kokevat
estää yhteiskunnallista edistystä
ja asetuvat vastustamaan kan-
san valitunutta mielipidettä,
synnyttävät kapinahankeä enem-
män kuin kaikki i.w.w.t ja ana-
kistit yhteensä.

Sosialismi luottaa kansanvaltan
kykyyn ratkaista yhteiskunnalli-
set kysymyksemme. Se pitää
sanaa vapautta kansanvaltan
olemuksena, ja uskoو vapaan
keskustelun ja vapaan äänioikeu-
den avulla voitavan vapaasti
määrätä kansan kohtaloista ja
ohjata ne yhteiseksi hyväksi.
Kansanvalta voipi johtaa rauhal-
liseen, säännölliseen ja johdon-
mukaiseen yhteiskunnalliseen ja
kansalliseen elämän kehittymiseen,
jota sivistyskautamme säilyttä-
minen edellyttää.

Suoranaista itsepetosta siis on
luulo, että pääoma tuottaa arvoa
— kaikki arvot johtuvat ainoas-
taan inhimillisestä työstä.
Tuotantovälineet eivät tuota
mitään. Nahka ja koneet ja teh-
dusrakennus ei tee kenkiä, vaan
työläiset kenkätehtaassa. Ja se
työmäärä, joka heiltä vaaditaan
kenkätarvinnan valmistamiseen, mää-
rää kenkien arvon. Tuotantovä-
lineet ovat työn välttämätön
edellytys tehdusrakennuksen ra-
kentamiselle ja teollisen toiminn-
an harjoittamiselle — mutta ne
tuottavat yhtä vähän arvoa kuin
maapalanen, jolla tuotanto ta-
pahtuu.

Mutta vaikka tuotantovälineet
nyt eivät voikaan tuottaa pennin
edestä uutta arvoa voivat ne kuitenkin
kapitalistien yhteiskunta-
järjestelmän vallitessa aikaansaada
työn tuottaman arvon uuden
aikaan. Vanhemman tekniikan ai-
kana, kun tuotantovälineet olivat
alkuperäisiä ja halvat ja kun
niitä omistivat työtekevätkä ysi-
löt itse, oli omistusoikeus keino
varmistaa työläisille oikeuden
oman työnsä tuotteisiin. Mutta
sikäli kun tekniikka edistyy,
voittavat uniaikaiset tuotantovä-
lineet yhä enemmän alaa ja syntyy
rajaerotus toiselta puolel tuotantovä-
lineiden kesken. Tuotantovä-
lineistä tulee pääomaa ja
pääoman ainoana tarkoituksena
on anastaa työläisen tuottamasta